

Het recht van het kind op een moeder en een vader

Tien argumenten tegen een adoptierecht voor homoseksueel levende koppels

Christl R. Vonholdt

- Elk kind heeft het recht op een moeder en een vader.
In de *structuur* van een homoseksueel „gezin” wordt dit recht gepland en bewust het kind onthouden. Dat is een diepgaande schending van de kinderrechten.
- Een kind dat in het bewustzijn opgroeit dat zijn beide ouders twee vrouwen of twee mannen zijn, wordt gemanipuleerd in zijn kennis omtrent zijn tweegeslachtelijke oorsprong. Dit zal de ontwikkeling van zijn identiteit beïnvloeden.
- Verscheidenheid is altijd een betere aanzet tot ontwikkeling dan gelijkheid.
Het onderzoek van de laatste 40 jaar toont unaniem aan dat *afhankelijk van het geslacht* moeder en vader diversiteit aanbrengen in de ontwikkeling van de kinderen. Een kind uit een homoseksueel „gezin” is daarom van het begin af duidelijk benadeeld in zijn ontwikkelingsmogelijkheden.
- De beste voorwaarden voor de ontwikkeling van een zekere en evenwichtige geslachtsidentiteit heeft een kind wanneer het in de “geslachtelijke spanning” (Geschlechterspannung) van een moeder en een vader kan opgroeien. In een homoseksueel “gezin” wordt het kind dit ontwikkelingsvoordeel bewust onthouden.
- In het geval een vader of een moeder tragisch genoeg zouden afwezig zijn, zoals bijvoorbeeld bij alleenstaanden met kinderen, heeft het kind de mogelijkheid om dit verlies te betreuren en zo constructief te verwerken. Als het kind echter voorgehouden wordt dat een homoseksueel “gezin” een volledige, enkel maar alternatieve gezinsvorm is, verhindert dit dat het kind het reële gemis van een moeder of vader kan verwerken. Het blijft hierdoor afgescheiden en dit zal zich destructief uitwerken op de psychosociale ontwikkeling van het kind.
- Er bestaan aanzienlijke verschillen qua levensstijl tussen homoseksuele en heteroseksuele koppels. Statistisch gezien is de promiscuïteit bij homoseksueel levende mannen duidelijk hoger dan in een gebruikelijke vader-moeder-relatie. Dit werkt zich destructief uit op de nood aan binding bij kinderen.
- Het overgrote deel van de studies die een zogenaamde gelijkheid tussen homoseksueel en heteroseksueel ouderschap pretenderen, bevatten zwaarwegende methodische fouten. Uit geen enkele voorliggende studie kunnen zo’n verregaande besluiten getrokken worden.
- Voor een lesbisch levende vrouw is het kenmerkend dat zij de man en het mannelijke niet in haar onmiddellijke omgeving wil of kan hebben. Dit bemoeilijkt en werkt remmend op de mannelijke identiteitsontwikkeling van jongens.
- Voor een meisje is de vader het belangrijkste rolmodel van wat zij zelf ooit van een man kan verwachten. Studies tonen aan dat meisjes in de adolescentie die zonder vader opgegroeid zijn, grotere ‘borderline’- problemen hebben in vergelijking met leeftijdsgenoten en ook vaker ongewild zwanger worden.
- Als bij een volledig adoptierecht in de geboorteakte van een kind twee vrouwennamen of twee mannennamen zouden staan, wordt het kind ook daardoor in zijn kennis over zijn tweegeslachtelijke oorsprong bedrogen.